

Médiahecc

2012 január 27. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

Értékelés kiválasztása Még nincs értékelve

Mérték

Egyetlen porcikám se kívánja, hogy elhallgasson a baloldali, a baloldallal szimpatizáló, a bármely irányból érkez? információk feldolgozására képes hallgatók ?rangyala, a Klubrádió.

Kereskedelmi rádióról van szó, nem kötelesek ajnározni a kormányt, annak intézkedéseit, még arra sem

kényszeríthet?k, hogy „hallgattassék meg a másik fél is” sajtóetikai minimumát folyamatosan szem el?tt tartsák. Vívhatják a bolgárháborút, szövevényes kapcsolatrendszerük kiválóan m?ködik, ha rövid id? alatt önmentésükre össze tudtak kalapozni 120, azaz százhúszmillió forintot. Magánvéleményem szerint akinek van ötvenötmillió forintja, annak van, vagy tud szerezni hatvanhatot is… Életükben el?ször voltak kénytelenek pályázni, talán járatlanságuknak köszönhet?, hogy a versenyben lemaradtak.

„Ha valaki pályázik egy frekvenciára, akkor olyan ajánlatot kell beadnia, amellyel nyerni tud; ha töredékét akarja fizetni, mint valaki más, akkor hiába állnak mögé a szocialisták vagy bárki a világ bármely tájáról, a hatóság nem hághatja át a magyar jogrend határait, és nem sértheti meg a tisztességes verseny szabályait. Ebben a versenyben a szabályok szerint kell nyerni, nem pedig politikai kapcsolatok révén” – mondta Selmeczi Gabriella.

Kiricsi Karola a Médiatanács szóviv?jeként szinte minden fórumon elmondta már, hogy a hiteles, gyors, pontos tájékozódás kedvéért a Médiatanács szívesen fogadja a külföldiek érdekl?dését, azokét is, akik azzal a prekoncepcióval vizsgálódnak a Klubrádió ügyében, hogy Magyarországon sérült, rokkant, agonizál, jobblétre szenderült a sajtószabadság. A Népszabadság, ez a közismerten sajtórabként sínyl?d? orgánum tegnap jókorát rúgott a fiatal szóviv?n?be, idézem: „Átláthatóság, jogállamiság, demokrácia. Nem olyan ördöngösség ez, talán még a szóviv? is bele tudna jönni, ha egyszer ezért fizetnék az adóforintjainkból és nem az ellenkez?jéért.” Ami egyenes beszédre – copyright by Kálmán Olga – lefordítva azt jelenti, hogy a szóviv? vagy az általa vitt néhány szó egyel?re átláthatatlan, jogtipró és antidemokratikus. Kedves, nem?

A történet akkor vált érthetetlenné, amikor kiderült, hogy a pályázaton nyertes cég máris áruba szeretné bocsátani a megszerzett frekvenciát. Miközben javában szól a Klubrádió – belehallgattam, tényleg szól –, a nyertes cég már szabadulna nyereményét?l, akár a Klubrádiónak is eladná azt, ami jogilag még nem is az övé, hiszen nincs aláírt szerz?désük az állami tulajdont képvisel? hatósággal. Vicc. (Ha már vicc, elmondom kedvenc viccemet: „Zongoraórát adok, veszek.”)

Lesz dolga a független magyar bíróságnak, hiszen a Klubrádió megragadta a törvényes lehet?séget, és perre vitte az ügyet. Ám a joger?s ítéletig is a média útján népszer?síti önmagát, telezengi a világot fájdalmával, temeti a magyar sajtószabadságot, lassan már az amerikai külügyminiszter asszony is legszívesebben drága Bolgár úrral kelne és feküdne. (Rossz az, aki rosszra gondol.)

Néha már arra gondolok, hogy a Klubrádió – továbbá a baloldali médiamogulok – hosszú távú tervei közt nem is annyira a frekvencia kellett, csak a balhé. A médiahecc. Magyarország lejáratása, minden módon, mindenütt, ahol

csak lehet. És lehet, hiszen az senkit sem zavar, ha bármelyik európai újság vagy rádió a szabad információáramlás ürügyén Magyarországról szólva sima, mezei hazugsággal tömi olvasóinak és hallgatóinak agyát. A Klubrádió lett a sajtószabadság zászlóshajója, már-már magam is azon aggódom, nehogy úgy járjon, mint a Costa Concordia luxushajó. S ha mégis megtörténne a baj, nehogy megtörténjen az a csúfság, hogy Arató András kapitány els?ként hagyja el a baloldalára d?lt zászlóshajót.

Azzal kezdtem, hogy nem kívánom a Klubrádió megsz?nését. S azzal végzem, hogy az ellenzék rendelkezésére álló teret ne arra használják fel, hogy könnyeik záporától elpocsolyásított anyaföldr?l felkapkodott sárral szórják tele Magyarországot. Ha lehet… És lehet: Magyarországon sajtószabadság van.
Apáti Miklós - magyarhirlap.hu

Ajánló